

zval vladarja voda. Okostenjak ima podobnost z opisi, ki se tičejo žive morske kače.

V novejšem času z brzjavom, telefonom in podmornicami, z radiom, aeroplani in Zeppelinimi pa še nikdo ni zadel na grozno morsko kačo.

Sadna razstava v Mariboru?

V letošnji 29. številki tega lista si je nekdo, ki se ni podpisal, dovolil s kolum udrihati po Kmetijski podružnici Maribor in okoliš in po tukajšnji Vinarski in sadjarski šoli, ker doslej nista kazali zanimanja za prireditve sadne razstave v Mariboru in ju poziva, naj letos popravita, kar sta zamudili. Če bi se bil pisec spomnil Sadjarske in vrtnarske podružnice v Mariboru, bi tudi tale dobila par udarcev; zato se prej imenovanima pridružuje v naslednjem odgovoru.

Naša pokrajina danes glede sadja ni več neznana, kakor je bila še pred nedavnim; pozna jo malone vsa Evropa in celo Amerika. Vsak se utegne spomniti, da so pred dvema letoma inozemski kupčevalci sadja že poleti prišli k nam gledat, kako se kaže sadna letina. In tudi letos so, kakor hitro se je pri nas začela kazati sadna letina, prišli Nemci, Nizozemci in Američani, da se prepričajo, kaj in koliko glede sadja naš svet obljubljuje. Danes nam torej ni več treba tujce opozarjati na naše sadje; zato pa nam sadne razstave, ki ima zgolj reklamno svrhu, ni več treba. Danes naj je glavni smoter naših sadjarjev organizacija vnovčevanja ter pravilno obiranje, sortiranje in vkladanje sadja. Doba, v kateri so sadne razstave imele smisel, je hvala Bogu za nami.

Sadnih razstav pa tudi z ekonomske-

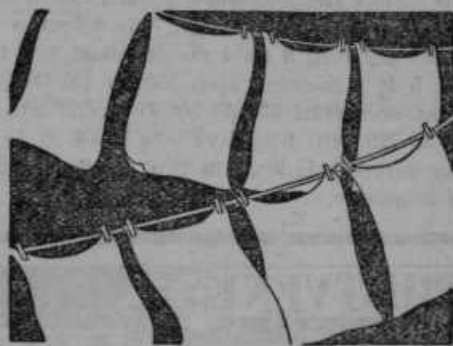
ga stališča ni brezpogojno priporočati. Dolgotrajne priprave stanejo poleg ogromnega dela ogromno denarja, ki ga pa danes ni in v sedanjih razmerah tudi ni pričakovati. Povsod, kjer so zadnji čas priredili večjo sadno razstavo, kakor na primer v Ptuj, zatrjujejo, da niso dosegli niti zdaleka pričakovanega uspeha ne v moralnem in tudi ne v kupčijem oziru; razstave so vkljub podporam večinoma končale z denarnimi primankljaji. Nemci so sadne razstave skoraj popolnoma opustili, pač pa mislijo na sadne sejme. Predočimo si, koliko bi taka razstava stala v Mariboru. Kjer je okoliš majhen in so podružnični člani v bližini razstavišča, dovršijo priprave za razstavo malone tile sami, torej skoro brez stroškov; tudi prostor navadno ne stane nič, ker ga daje šola. Docela drugačne razmere so v Mariboru. Kmetijska podružnica ima svoje člane do malega v približno štiri-desetih občinah izven Maribora. Tudi Sadjarska in vrtnarska podružnica ima večji del svojih udov na kmetih. Kako naj pomagajo tile razstavo pripraviti? Vinarske in sadjarske šole pa se ne more k temu delo vpreči; šola ima svojih poslov dovolj in zlasti v jesni ima strokovno osebje poleg vsakdanjih dolžnosti s prirejanjem raznih tečajev na zavodu in predavanji na kmetih dela čez glavo. Za pripravo sadne razstave v Mariboru bi se torej moral vsak korak, vsak prijem, vsaka deska, skratka vse plačati. In koliko bi stal prostor? V pošteve more priti le dvorana Union.

Iz navedenih vzrokov Kmetijska podružnica, sadjarska in vrtnarska podružnica in Vinarska in sadjarska šola ne morejo zagovarjati misli, da bi se letos v Mariboru priredila sadna razstava. Sicer se pa svojih dolžnosti do sadjarjev dobro zavedajo, kar njih sedanje delovanje dovolj dokazuje.

Za Kmetijsko podružnico Maribor in okoliš: Gabriel Majcen, tč. načelnik.

Za Vinarsko in sadjarsko šolo ter Sadjarsko in vrtnarsko podružnico za Maribor in okoliš: Josip Priol, ravnatelj.

**"Dobro ohranjeno je
-perilo!" - seveda če je
oprano z Gazelo!**

TERPENTINOVNO - MILO

GAZELA

pere res lepo belo

Cene in sejska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto, dne 23. julija so pripeljali špeharji 10 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 12 do 14 Din, iste cene je bila tudi slanina. Kmetje so pripeljali 16 voz sena po 55 do 80 Din, šest slame po 50 do 60 Din, 12 voz krompirja po 1.50, 9 čebule po 3 do 4.50 Din (česen 8 do 12). Zelje 1 do 3, kumarce 0.50 do 2 Din. Pšenica 1.75, rž 1.75, ječmen 1 do 1.25, oves 1 do 1.25, koruza 1.50, proso 1.75, ajda 1.25, fižol 2 do 2.50, grah 2 do 3 Din. Bili so na trgu trije vozi zelenjave iz Varaždina, ki je bila večinoma razprodana. Cene so padle za 0.50 pri kg. Kokoš 18 do 30 Din, piščanci 18 do 60 Din, raca 15 do 20 Din, gos 30 do 50 Din, puran 35 do 60 Din. Čeli orehi 5 do 6 Din, luščeni 16 do 18 Din. Paprika 0.25, hren 6 do 8, karfijola 0.50 do 2, kislo zelje 4 Din. Buče 2 do 3, endivija 0.50 do 1, glavna solata 0.50 do 1 Din. Gobe 1 do 2 Din, borovnice 1 do 1.25, maline 5, grozdčije 2 do 3 Din. Črešnje 4 do 6, marelice 8 do 12,

Dežela brez dolgov.

Na naši materi zemlji, ki vedno bolj propada radi vsakojakih kriz, je vendarle še dežela, ki je celo v sedanjem težavnem času brez pare dolga. Ta na celim svetu edino še nezadolženi raj je polutok Alaske na severu Kanade. Alaske nima ene enega dolarja dolga, je izjavil pred kratkem zastopnik Alaske, James Wickersham na kongresu severoameriških Zedinjenih držav. Alaske pozna promet in trgovanje le z gotovino. Državni proračun je v najbolj sigurnem ravnovesju. Kdor nima denarja v blagajni, tudi ne more trgovati. To načelo je vnešeno v ustavo Ala-

Januš Golec:

Trojno gorje.

Ljudska povest o trojnem gorju slovenskih in hrvatskih pradedov.

31

(Konec.)

Pogostoma je obiskovala lesičke kovačnice. Najboljši mojstri so izdelovali iz njenega zlatega turškega plena obljubljeni darove za Marijino svetišča. Bila je že javna tajnost, da se bodo vršila med obema Gospojnicama velika romanja v zahvalo za zmago nad Turki. Na romanja je bil vabljen s prižnic podružnic prazupnije Pilštajn priprosti kmečki narod. Obisk božjih poti je bila tedaj srčna potreba zahvale pomoči kristjanov — Mariji.

Na Veliko Gospojnico leta 1593. je bila zahvalna procesija iz Pilštajna k naši ljubi Gospej v Zagorju. Naroda je bilo kakor mravelj. Ljudje v spokornih oblačilih so molili na glas, prepevali Marijine pesmi in pod nebom je stopala duhovščina, ki je nosila na svilnatih odejici žezlo iz čistega turškega zlata za zagorsko Mater božjo. Med Marijinimi častilci je bila seve tudi organi-

zatorica javne zahvale Mariji — Ema kot spokornica. Po pridigi o zmagi nad Turki, s katero so bili proslavljeni po Emi tudi spodnji kraji, je bila slovesna sv. maša. Med sv. daritvijo je bilo podarjeno Marijinemu kipu zlato žezlo s prošnjo, naj vlada odslej nad slovensko-hrvatskim narodom mesto mohamedanskih Turkov — pomoč kristjanov — Marija!

Verniki so plakali na ves glas, ko so se priznavali z navdušenjem za Marijine podložnike.

Še slovesnejše od zagorske procesije je bilo zahvalno romanje k žalostni Materi božji na starih gorah nad Podsredo. Tukaj sta bili obenem dve pridigi: ena znotraj in druga zunaj. Propovednika sta razlagala romanjem trojno gorje, ki je obiskalo v zadnjih desetletjih slovenski in hrvatski narod. Slikala sta v ganljivih besedah upravičeni kmečki upor, ki je bil udušen z mečem domače gospode. Spominjala sta zbrane množice na strahovito morilko kugo, ki je zapustila te kraje le na Marijino priprošnjo. In zlo vseh zla je krvolok Turek, katerega je strla pomoč kristjanov — Marija. Trojno gorje, ki je privijalo Sloven-